

Så når jeg personligt er gået ind i den her sag, når Det Konservative Folkeparti er gået ind i den her sag, og jeg tror i og for sig også, det gælder meget for Venstres vedkommende, så er det ikke for at beskade den danske arbejdsmarkedsmodel; det er tværtimod et forsøg på at rette nogle ting i den danske arbejdsmarkedsmodel, som er løbet skævt.

Det er jo ingen selvfølge, at vi fastholder den danske arbejdsmarkedsmodel i det danske samfund. Der er en række forhold, som vi skal være opmærksomme på. Vi har i dag også berørt problemstillingen i forhold til EU, hvordan vi skal implementere de retsinitiativer, der kommer fra EU, i Danmark, om det skal ske gennem lovgivning, eller om det skal ske gennem aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Vi i Danmark har en lidt anden holdning til disse spørgsmål end de fleste andre lande i EU. Jeg er overbevist om, at vi sagtens kan fastholde den danske model i forhold til EU, hvis vi i øvrigt opfører os hensigtsmæssigt og hele tiden argumenterer for, hvorfor vi gør tingene i Danmark på en ganske speciel måde.

Jeg er altså tilhænger af den danske arbejdsmarkedsmodel. Jeg er tilhænger af strejkeretten. Jeg er tilhænger af blokaderetten. Og når vi er gået ind i sagen her, ja, så er det instrument, vi tager i anvendelse, om jeg så må sige, en pinctet, der gør det muligt at fjerne en modbydelig tidsel i den danske model netop for at forbedre den, så den bliver mere fremtidssikker.

Det vil stadig væk efter forslaget være muligt at etablere blokader på det danske arbejdsmarked i de situationer, hvor det er relevant. Det vil sige, at hvis den blokerende organisation på den pågældende arbejdsplads har et flertal af medlemmerne blandt medarbejderne på virksomheden, kan man selvfølgelig etablere blokade.

Hvis der er lønforhold og arbejdsvilkår på virksomheden, som ikke lever op til, hvad der er sædvane for den type virksomheder, så kan man etablere faglige blokader.

Hvis der ingen overenskomster er på den pågældende virksomhed, så kan man stadig væk etablere blokader efter forslaget her.

Det, der her bliver rettet et indgreb imod, er, når formålet med blokaden udelukkende er, at en faglig organisation ønsker monopol på arbejdsmarkedet. Arbejdsministeren refererede de to domme fra Arbejdsretten, og her fremgår det jo med flammeskrift, at efter arbejdsrettens opfattelse er den danske arbejdsmarkedsmodel sådan indrettet, at det er helt i orden at etablere

faglige blokader også med det formål blot at sikre den pågældende fagforening en stærkere position.

Det er lige præcis her, forslagsstillerne griber ind. Det føler vi nemlig ikke er relevant i et moderne samfund. I et demokratisk samfund, som bygger på foreningsfrihed, som bygger på demokrati, er den slags efter vores opfattelse uacceptabelt, og vi ville svigte vores pligt som lovgivere, hvis vi ikke forholdt os til det.

Det kan man være uenig i, det kan man også i et demokratisk samfund, og så må vi tage en debat om det, så må vi måske til afstemninger om det her i det danske Folketing. Men jeg beder om respekt for, at partier godt kan lave indgreb i forhold til den danske arbejdsmarkedsmodel med det formål at sikre modellens overlevelse. Sådan er det i en række andre forhold i et samfund, hvor der er et eller andet, som man synes er værdifuldt, men hvor der måske er en detalje, der ikke er så hensigtsmæssig. Så ændrer man detaljen ikke for at ødelægge ordningen, men for at sikre, at ordningen kan overleve. Det er baggrunden for forslaget her.

Jeg skal naturligvis sige tak til de ordførere, som har støttet forslaget.

Jeg vil også gerne sige tak til både CD's ordfører og til den radikale ordfører. Jeg forstod, at man hverken fra CD's side eller fra radikal side umiddelbart var indstillet på at støtte forslaget. Det er jo fuldstændig i overensstemmelse med den debat, som vi havde for et lille år siden, men jeg observerede også, at man i begge partier var klar over, at der altså er nogle spørgsmål her, som det er svært bare at overse og lade som ingenting over for, og hvor den situation let kan opstå, at man bliver nødt til også her i Folketinget at forholde sig til det og forholde sig til det på den måde, at man føler, at det er ens pligt at foretage et indgreb over for det.

Det bliver så muligvis ikke ved denne lejlighed. Nu er der jo så også våbenhvile på Ikadan og på Brørup, men striden kan jo, som andre ordførere har sagt, hurtigt bryde frem igen. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at på de to virksomheder er der altså aftaler og overenskomster mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ikke er nogen, der har sat spørgsmålstegn ved lønforholdene og arbejdsvilkårene på de to virksomheder lige bortset fra hr. Ole Vagn Christensen om det her famøse toiletbesøg, som jo har været refereret her i Folketingssalen. Eller var det en